

4. előadás

Négyzetes mátrix sajátértékei és sajátvektorai

Definíció. Legyen \mathbf{A} egy *komplex* elemű $n \times n$ -es mátrix. A *komplex* λ számot \mathbf{A} **sajátértékének** nevezzük, ha létezik olyan nullától különböző $\mathbf{s} \in \mathbb{C}^n$ vektor, amelyre

$$\mathbf{A}\mathbf{s} = \lambda \mathbf{s}$$

teljesül. Az \mathbf{s} vektort az \mathbf{A} mátrix λ sajátértékéhez tartozó **sajátvektorának** hívjuk.

Megjegyzés. Az $\mathbf{A} = [a_{ij}] \in \mathbb{C}^{n \times n}$ mátrix **sajátértékeit** úgy határozzuk meg, hogy kiszámoljuk a

$$p(\lambda) := \det(\mathbf{A} - \lambda \mathbf{E}_n) = \det \begin{bmatrix} a_{11} - \lambda & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} - \lambda & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} - \lambda \end{bmatrix}$$

karakterisztikus polinom gyökeit.

A λ sajátértékhez tartozó **sajátvektorok** az $(\mathbf{A} - \lambda \mathbf{E}_n)\mathbf{s} = \mathbf{0}$ homogén lineáris egyenletrendszer megoldásai. Ennek az egyenletrendszernek végtelen sok megoldása van (az együtthatómátrix determinánsa nulla); ezért a *lineárisan független* sajátvektorokat kell mindig megkeresni.

Az *algebra alaptételéből* következik, hogy minden $\mathbf{A} \in \mathbb{C}^{n \times n}$ komplex elemű mátrixnak multiplicitással együtt számolva pontosan n sajátértéke van, ui. a karakterisztikus polinom pontosan n -edfokú algebrai polinom. A sajátvektorokkal kapcsolatban a következők mondhatók: a különböző sajátértékekhez lineárisan független sajátvektorok tartoznak (bizonyítsa be ezt az állítást). Ha λ egy – mondjuk – m -szeres sajátérték, akkor lehet, hogy ehhez tartozik m darab lineárisan független sajátvektor, de az is előfordulhat, hogy csak kevesebb számú lineárisan független sajátvektor tartozik hozzá (l. a feladatokat).

Sok esetben *valós* elemű mátrixok *valós* sajátértékei érdekelnek bennünket. Ezzel kapcsolatban az alábbiakat érdemes megjegyezni: Van olyan valós mátrix, amelynek nincs valós sajátértéke (minden sajátérték komplex), következésképpen valós sajátvektora sincs. A valós sajátértékek számát illetően szinte minden lehetséges eset előfordulhat. Arra a korábbi eredményünkre érdemes visszaemlékezni, hogy ha egy valós együtthatós polinomnak egy komplex szám gyöke, akkor ennek a komplex konjugáltja is gyöke a polinomnak. Következésképpen ha egy komplex szám sajátértéke egy valós polinomnak, akkor annak a komplex konjugáltja szintén sajátérték.

F1. Számítsa ki az alábbi mátrixok sajátértékeit és sajátvektorait.

$$(a) \begin{bmatrix} 3 & 4 \\ 5 & 2 \end{bmatrix};$$

$$(b) \begin{bmatrix} 2 & -7 \\ 3 & -8 \end{bmatrix};$$

$$(c) \begin{bmatrix} 2 & 4 \\ -2 & 6 \end{bmatrix};$$

$$(d) \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ 6 & -1 \end{bmatrix};$$

$$(e) \begin{bmatrix} 1 & 1 & 2 \\ 0 & 2 & 2 \\ -1 & 1 & 3 \end{bmatrix};$$

$$(f) \begin{bmatrix} 2 & 1 & -1 \\ 0 & 1 & 1 \\ 2 & 0 & -2 \end{bmatrix};$$

$$(g) \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ -4 & 4 & 0 \\ -2 & 1 & 2 \end{bmatrix};$$

$$(h) \begin{bmatrix} 2 & 6 & -15 \\ 1 & 1 & -5 \\ 1 & 2 & -6 \end{bmatrix}.$$

Négyzetes mátrix diagonalizálása

Definíció. Egy $n \times n$ -es \mathbf{A} mátrixot **diagonalizálhatónak** mondunk, ha létezik egy olyan invertálható $n \times n$ -es \mathbf{C} mátrix, hogy a

$$\mathbf{C}^{-1}\mathbf{A}\mathbf{C}$$

szorzatmátrix diagonális.

Tétel. (Négyzetes mátrix diagonalizálhatósága.) Egy $n \times n$ -es \mathbf{A} mátrix akkor és csak akkor diagonalizálható, ha van n lineárisan független $\mathbf{s}^{(1)}, \mathbf{s}^{(2)}, \dots, \mathbf{s}^{(n)}$ sajátvektora. Ekkor

$$\mathbf{C}^{-1}\mathbf{A}\mathbf{C} = \begin{bmatrix} \lambda_1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \lambda_2 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & \lambda_n \end{bmatrix},$$

ahol a \mathbf{C} mátrix oszlopai rendre $\mathbf{s}^{(1)}, \mathbf{s}^{(2)}, \dots, \mathbf{s}^{(n)}$, a $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$ számok pedig a hozzájuk tartozó (nem feltétlenül különböző) sajátértékek.

Megjegyzés. Nem minden mátrix diagonalizálható (l. pl. **F1. (g), (h)**). Ez olyan mátrixokra érvényes, amelyeknek van többszörös sajátértéke, és egy ilyenhez kevesebb számú lineárisan független sajátvektor létezik, mint a szóban forgó sajátérték multiplicitása. Mivel a különböző sajátértékekhez tartozó

sajátvektorok lineárisan függetlenek, ezért az $(n \times n)$ -es \mathbf{A} mátrix diagonalizálható, ha n különböző sajátértéke van. Ezek az állítások viszonylag egyszerűen bizonyíthatók. A lineáris algebra egyik legemélyebb eredménye azt állítja, hogy *tetszőleges* mátrixhoz létezik olyan invertálható \mathbf{P} mátrix, amellyel a $\mathbf{P}^{-1}\mathbf{A}\mathbf{P}$ mátrix „közel diagonális alakú”. Ezt az állítást a mátrixok **Jordan-féle normálalakjára** vonatkozó tételnek szokás nevezni.

Definíció. A valós elemű n -edrendű négyzetes \mathbf{M} mátrixot **ortogonálisnak** mondjuk, ha

$$\mathbf{M}' \cdot \mathbf{M} = \mathbf{E}_n,$$

ahol \mathbf{E}_n az n -edrendű egységmátrix.

Tétel. (Ortogonalis mátrixok.) Legyen $n \in \mathbb{N}$ és $\mathbf{M} \in \mathbb{R}^{n \times n}$. A következő állítások ekvivalensek:

1° az \mathbf{M} mátrix ortogonális;

2° az \mathbf{M} mátrix invertálható és transzponáltja egyenlő az inverzével, vagyis

$$\mathbf{M}' = \mathbf{M}^{-1}.$$

3° Az oszlopvektorok páronként ortogonálisak és egységnyi hosszúságúak. Ugyanez érvényes a sorvektorokra is.

Tétel. (Szimmetrikus mátrixok.) Legyen $n \in \mathbb{N}$ és tegyük fel, hogy \mathbf{A} egy valós elemű n -edrendű négyzetes *szimmetrikus* ($\mathbf{A}' = \mathbf{A}$) mátrix. Ekkor a következők teljesülnek:

1° \mathbf{A} valamennyi sajátértéke valós, azaz \mathbf{A} karakterisztikus polinomjának csak valós gyökei vannak;

2° \mathbf{A} -nak van n számú páronként ortogonális lineárisan független sajátvektora;

3° létezik olyan \mathbf{M} ortogonális ($\mathbf{M}' = \mathbf{M}^{-1}$) mátrix, amelyre

$$\mathbf{M}'\mathbf{A}\mathbf{M} = \text{diag}(\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n)$$

diagonális mátrix, ahol a $\lambda_1, \dots, \lambda_n$ számok \mathbf{A} sajátértékei, és az \mathbf{M} mátrix i -edik oszlopa \mathbf{A} i -edik sajátértékéhez – azaz λ_i -hez – tartozó sajátvektora ($i = 1, 2, \dots, n$).